

1. Οὐδέποτε ἀνάβαλε εἰς τὴν αὐρίον ὁ,τι δύνασαι νὰ πράξης σήμερον.

2. Ποτὲ μὴ ἐνόχλει ἄλλους νὰ σοὶ κάμνωσιν ὁ,τι σὺ αὐτοῖς δύνασαι νὰ πράξης.

3. Ποτὲ μὴ ἐξώδεσε τὰ χρήματά σε πρὶν τὰ ἔχης.

4. Ποτὲ μὴ ἀγόραζε ὁ,τι δὲν χρειάζεσαι, διότι εἶναι ἐφθηρόν.

5. Ἡ ὑπερηφανία μᾶς κοστίζει πολλὴν πείναν διψᾶν καὶ ψῦχος.

6. Οὐδέποτε μετανοοῦμεν ὅτι ἐφάγομεν ὀλίγον.

7. Οὐδὲν εἶναι ἐνοχλητικὸν τὸ ὅποιον κάμνομεν ἐκουσίως.

8. Σέβου τὸ γῆρας.

9. Τὰ κακά, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν μᾶς συμβαίνουν, μᾶς προξενοῦν περισσότερᾳ ἐνόχλησιν ἀπὸ τὰ πραγματικά.

10. Ὅταν ᾗσαι ὠργισμένος, ἀρίθμει 10 πρὶν ὁμιλήσῃς.

Ο ΙΑΚΩΒΟΣ ΟΥΑΤΤ.

Ποῖος καὶ πόθεν ἦτο ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ εἰς τί ὑπῆρξε διάσημος; Ὁ Ἰάκωβος Οὐάττ ἦτο Σκώτος τὴν πατρίδα καὶ καταγωγὴν, ἐγεννήθη δὲ τὸ 1736 καὶ ἀπέθανε τὸ 1819 πλήρης τιμῶν καὶ ἡμερῶν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κατέστησε τὸ ὄνομά του διάσημον καὶ τὴν μνήμην του ἐπέζηλον μεταξὺ τοῦ ἐκπεπολιτισμένου κόσμου ἦτο ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἀτμομηχανῆς πρὸς κίνησιν πλοίων.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ αὐτὸν δεκατετραετῇ ὄντα, καθήμενον παρὰ τῇ ἐστίᾳ καὶ ἐξετάζοντα τὸν ἐξ ἀγγείου τινος ἐξερχόμενον ἀτμὸν καὶ ἀριθμοῦντα τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος, εἰς τὸ ὅποιον μετεβάλετο συμπυκνούμενον, ἀφοῦ ἐξήρχετο καὶ προσέβαλεν κατὰ τῆς λαβίδος, τὴν ὁποίαν ἐκράτει ἀπέναντι τοῦ στομίου αὐτοῦ.

Ὅτε κατὰ πρῶτον κατεσκευάσεν ἡλεκτρικὴν μηχανήν, ἡ κυρούλα τοῦ τὸν ἐπέπληξεν ὡς ῥάθυμον χάνοντα τὸν καιρὸν του εἰς ἀνοησίας, ὀλίγον φανταζομένη τὴν θαυμασίαν μεταβολήν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀνακαλύψις αὐτοῦ ἐμελλε νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν κόσμον.

Διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται πόσον ὁ μικρὸς Ἰάκωβος συνήργησεν εἰς τὴν εὐημερίαν μόνης τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς χρήσεως τοῦ αἵματος εἰς κίνησιν μηχανῶν, ἀναφέρομεν, ὅτι ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι 30 περὶ τοῦ ἑκατομμύριου ψυχῶν, αἱ ἀτμομηχαναὶ τῆς ἀναπληροῦν τὴν ἐργασίαν 500 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἤγουν τοῦ ἡμίσεως πληθυσμοῦ ὅλης τῆς γῆς!!

ΤΟ ΖΗΤΙΑΝΟΠΟΤΑΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΗ.

Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, παλῆ παῖδο καὶ μὴ κύτταζε τὰ ὠραῖα ἄνθη μας, — ἔκραξε μικρὸν παιδίον ἀπὸ τὸν κήπον ὅπου ἦτο, πρὸς ἄλλο παιδίον, τὸ ὅποιον ἐθεώρει τὰ ἄνθη του ἔξωθεν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ πτωχοῦ παιδίου ἐκοκκίνισεν ἐκ τοῦ θυμοῦ διὰ τὴν τραχεῖαν ταύτην γλῶσσαν καὶ ἤτοιμάζετο νὰ ἀποκριθῇ ὑδριστικῶς, ὅτε κοράσιόν τι ἐπήδησεν ἐκ τινος ἀνθῶνος καὶ κυττάζαν ἀμφοτέρω τὰ παιδιά, εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν της,

“Πῶς ἡδυνήθης νὰ ὁμιλήσῃς ὅπως ὠμίλησας εἰς τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο παιδίον, Γεώργιε; Εἶμαι βεβαία, ὅτι με τὸ κύτταγμα δὲν θὰ βλάψῃ τὰ ἄνθη μας.”

Ἔπειτα δὲ διὰ νὰ ἐπιχύσῃ βάλασαμον εἰς τὴν πληγωθεῖσαν καρδίαν τοῦ πτωχοῦ παιδίου, εἶπε·

“Θὰ συναῶω ὀλίγα ἄνθη διὰ σέ, μικρὸν με παιδίον.” καὶ ἀμέσως κόψασα ὀλίγα τοῦ τὰ ἐνεχείρισε.

Μετὰ δώδεκα ἔτη τὸ κοράσιον ἐκεῖνο ἦτο σύζυγος καὶ μήτηρ· ἐν ᾧ δὲ περιεπάτει πρωτῶν τινα εἰς τὸν αὐτὸν κήπον, εἶδε νέον μὲ ἐργατικὰ ἐνδύματα ἀκουμβισμένον εἰς τὰς κιγκλίδας καὶ προσεκτικῶς θεωροῦντα αὐτὴν καὶ τὰ ἄνθη.

Πλησιάζασα πρὸς αὐτὸν τὸν ἠρώτησεν ἂν ἠγάπα τὰ ἄνθη, εἰποῦσα ὅτι θὰ τῇ ἐπροξένοι εὐχαρίστησιν νὰ συνάξῃ ὀλίγα δι' αὐτόν.

Ὁ νέος ἀντί ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτησίν της τὴν ἐθεώρησεν ἀσκαρδαμικτὴ καὶ εἶπε·

“Πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἱσάμην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μίαν πρωτῶν καὶ ἐθεώρουν τὰ ἄνθη ταῦτα· ἤμουν τότε ζητιάνος καὶ σὺ ἐδείχθης πολὺ φιλόφρων. Τὰ ὠραῖα ἄνθη τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκας καὶ οἱ γλυκεῖς λόγοι τοῦς ὁποίους τότε με εἶπες, με ἔκαμαν διαφορετικὸν παιδίον καὶ με ἀπεκατέστησαν ἄνδρα.

Τὸ πρόσωπόν σου, κυρία μου, ὑπῆρξε φῶς εἰς ἐμὲ εἰς πολλὰς σκοτεινὰς ὥρας τῆς ζωῆς, καὶ τώρα χάριτι

θεία, ἂν καὶ τὸ παιδίον ἐκείνο ἦναι ἀπλοῦς ἐργάτης εἶναι μόνον τοῦτο ἐντιμος καὶ εὐγνώμων,».

Ὅποیان ἐπιρροὴν ἔχει καλὸς λόγος εὐθέτως λεγόμενος! Ἐλπίζομεν, ὅτι ὅλαι αἱ μικραὶ μας ἀναγνώστριαι θὰ μιμηθῶσι τὴν μικρὰν ἐκείνην κόρην, ἥτις ἐστάθη τοσοῦτου καλοῦ πρόξενος εἰς τὸν πτωχὸν Ἀλέξανδρον.

ΙΕΡΟΙ ΒΟΕΣ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια οἱ πτωχοὶ κάτοικοι τῆς Ἰνδίας προσκυνοῦσιν ὡς Θεοὺς, εἶναι καὶ οἱ βόες, τοὺς ὁποίους παριστάνει ἡ προκειμένη εἰκονογραφία. Εἶναι δὲ περίεργον εἶδος, διότι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ράχεώς των τινὲς ἕνα καὶ ἄλλοι δύο ὄβους ὡς τὰς καμήλους. Τρεῖς τοιοῦτοι εὐρίσκονται εἰς τὸν κῆπον τοῦ Λονδίνου καὶ εἶναι πολλὸ ἡμεροί.

Ἡ ἁμαρτία καθιστᾷ τὸν λογικὸν ἄνθρωπον ἀλογώτερον καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν καὶ τὸν κάμνει νὰ προσκυνῇ ὡς Θεὸν πράγματα, τὰ ὅποια ὁ Πλάστης ἔκαμε διὰ νὰ τὸν ὑπηρετοῦν καὶ νὰ τῷ χρησιμεύουν πρὸς τροφήν.

Πολλοὶ προσπάθειαι καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας ὅπως φέρωσιν εἰς τὸν χριστιανισμὸν τοὺς ἀθλοὺς ἐκεῖνους εἰδωλολάτρης καὶ τὸ ἔργον προοδεύει κατ' ἔτος μεγάλως.

Ὅλα τὰ παιδιά ὅσα ἀγαποῦν τὸν Χριστὸν πρέπει νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Ἰνδίας καὶ ἄλλων μερῶν, ἵνα ταχέως ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν ἀληθῆ Θεὸν καὶ σωθῶσι.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Κυρίως τις πλησίον τοῦ Λονδίνου ἐπῆγεν ἡμέραν τινὰ νὰ ἐπισκεφθῇ πτωχὴν τινα γυναῖκα, ἥ ὅποια ἦτο ἄρρωστος. Εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν της εἶδε παρὰ τὴν κλίνην της κοράσιόν τι γονατισμένον, τὸ ὅποιον ἅμα εἶδε τὸν ξένον εἰσελθόντα ἡγέρθη ἐκ τῶν γονάτων του καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

— Καὶ ποῖον εἶναι ἐκείνο τὸ κοράσιον; ἠρώτησεν ὁ κύριος τὴν ἄρρωστον.

— «ὦ κύριε!» ἀπεκρίθη ἡ γυνή· «εἶναι μικρὸς τις ἄγγελος, ὅστις ἔρχεται συχνὰ καὶ μοὶ ἀναγινώσκει τὴν Γραφὴν πρὸς μεγάλην παρηγορίαν μου· τώρα δὲ ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖρα μου καὶ δέκα λεπτά.»

Ὁ κύριος τόσον εὐχαριστήθη ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῆς κορασίου, ὥστε ἐπεθύμησε νὰ μάθῃ πῶς συνέβη ὥστε αὐτὴ εἰς τόσον μικρὰν ἡλικίαν ν' ἀγαπᾷ τόσον τὴν ἀγίαν Γραφὴν καὶ νὰ ἦναι τόσον περιποιητικὴ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους· πληροφορηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀρρώστου ὅτι ἐζύχναζεν εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον τῆς γειτονίας ἐκείνης, ἐπῆγε τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐκεῖ καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς διδασκαλίστῃς νὰ τῷ δεῖξῃ τὴν μικρὰν Ἑλλήνην Βράουν. Ἀφοῦ δὲ αὐτὴ ἐκλήθη καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν κύριον πεφοβισμένη,

— Εἰσαι αὐτὴν· ἠρώτησεν ἐκεῖνος, — ἡ ὅποια πηγαινέας καὶ ἀναγινώσκει τὴν Γραφὴν εἰς τὴν πτωχὴν καὶ ἄρρωστον ἐκείνην γυναῖκα;

— Μάλιστα κύριε, — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον.

— Καὶ τί σὲ παρεκίνησε τέκνον μου νὰ κάμνης τοῦτο; — ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ κύριος.

— Διότι — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον — εὐρίσκω εἰς τὴν Γραφὴν ὅτι «καθαρὰ καὶ ἀμίαντος θρησκεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη· τὸ νὰ ἐπισκέπτηται τις τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰς χήρας εἰς τὰς θλίψεις των.»

— Καλλίστα τέκνον μου· καὶ τῆς ἔδωκας καὶ ὀλίγα λεπτά... δὲν εἶναι ἀληθές;

— Μάλιστα κύριε — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον μὲ ταπεινωμένους ὀφθαλμούς.

— Καὶ ποῦ τὰ εὗρες τέκνον μου;

— Μοὶ ἐδόθησαν ὡς βραβεῖον — ἀπεκρίθη ἡ μετριόφρων κόρη· καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν της.

Τοιαῦτα ὠραῖα χριστιανικὰ παραδείγματα τῆς ἀγαθῆς ἐπιρροῆς τῶν Κυριακῶν σχολείων ἐπὶ τὰ παιδιά μᾶς παρέχει ἡ ἱστορία ὅχι ὀλίγα καὶ πρέπει νὰ κινήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ παρ' ἡμῖν τὸ τόσον ὠφέλιμον τοῦτο σύστημα τῆς Βιβλικῆς διδασκαλίας κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

Ἐπιτῆδεῖς τις ζωγράφος τοῦ Λονδίνου ἐζωγράφησε καλὸν γερὸν τινα τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, ἐνδε